

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Quarta. Quot & quantæ morulæ fuerint, quibus Angelorum via duravit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

* Probatur tertio: Ad adimplenda divina præcepta, ad vincendas omnes tentationes, finaliter prærequiritur donum perseverantiae, sed istud includit omnia dona interiora & exteriora, quibus divina bonitas utitur ad prædestinatum finaliter evehendum ad beatitudinem. In contrâ

VII.
Argumentum in oppositum.

Arguitur: Angeli in prima mora fuerunt omnes uniformes in gratia habituali, in secunda verò, secundum D. August. supra, à Deo non discreti seipsos discreverunt, ergò tunc non habuerunt actuale auxilium, &c. g. in bonis & malis Angelis duplicem fuisse discretionem, unam in termino, per finalem poenam, vel gloriam; alteram in via, per meritum & demeritum, de prima locutus est D. Augustinus, quâ dicit, Deum eos non discrevisse, antequàm seipsos discernent; secunda ex parte Angelorum bonorum est etiam à Deo principaliter per auxilium efficax, secundario ex libero eorum arbitrio: Ex parte verò malorum discretio viæ principaliter fuit ex libero arbitrio eorum negativè solum à Deo non tribuente eis majus auxilium; ita D. Aug. lib. de corrept. & gratia cap. 11. videatur ibi.

Instatur: In prima mora omnes habuerunt gratiam sanctificantem, ergò pro secunda nullum aliud actuale potuit esse necessarium. R. negando conseq. quia alioquin contra Trident. supra, cap. & Can. 16. nec hominibus iustificatis esset speciale auxilium, ad perseverandum in gratia, necessarium.

VIII.
In bonis fuit efficax in malis sufficiens.

Dico 3. Auxilium illud in secunda mora datum, in bonis efficax, in malis sufficiens tantum fuit.

Probatur prima pars: Tum, quia perseverarunt: Tum, quia D. Paulus 1. ad Corinth. cap. 4. ait: *Quis est, qui te discernit? Quid enim habes, quod non accepisti? Et si accepisti, quid gloriaris?* In quibus verbis necessitas auxilii efficacis, tam in hominibus, quàm Angelis innuatur, si enim æquale utrobique esset, possent boni gloriarì, quòd propriis viribus perstitissent.

Probatur secunda pars Ex D. Aug. lib. de corrept. & gratia cap. 11. alsimilante auxilium concessum Angelis malis, auxilio concessio ipsi Adæ, per quod perseverare tantum poterat, quòd verò bonis fuit concessum, alsimilante auxilio prædestinatorum finaliter perseverantium.

IX.
Angeli mali post primum peccatum potuerunt resurgere.

Dico 4. Angeli mali in secunda mora, post primum peccatum poterant per prædictum auxilium ab illo surgere, & sanctitatem amissam recuperare. Ita Scotus 2. d. q. 2. ubi ait, primum dæmonis peccatum fuisse remediabile, quia adhuc erat in via, & consequenter potuit poenitere, cum nondum esset in termino. Confirmatur: Secunda mora, tam bonis, quàm malis Angelis fuit divisibilis, cum mali peccaverint pluribus peccatis distinctæ speciei, qui tamen non fuissent culpabiles, si post primum fuissent statim in termino.

QUÆSTIO IV.

Quot & quanta mora fuerint, quibus Angelorum via duravit?

In hac materia nihil certi adduci potest, præterquam, quòd ante hominis tentationem Angeli mali fuerint damnati, cum eam ab invidia diaboli processisse testetur Scriptura, nec hoc primum ejus peccatum fuit, cum jam tunc fuerit serpens: Contra eos, qui dixerunt, Angelos nec dum sextâ die fuisse lapsos, ex eo, quòd ibidem dicatur, & *videtis Deum cantare, quæ fecerat, & erant valde bona*, nam hic commendatur bonitas Physica & entitativa omnium rerum. Unde alii dixerunt, eos fuisse in termino secunda die, quasi per divisionem aquarum, quæ sunt super firmamentum ab iis, quæ sunt infra, sit adumbrata explicatio divisionis Angelorum bonorum, & malorum: Alii contra putant, Angelos jam prima die fuisse in termino, quòd Scripturam insinuare putant, quâ dicitur, quòd Deus divisit lucem à tenebris, quasi per lucem Angeli boni intelligantur, per tenebras Angeli mali; ast certum est, quòd in his locis Scriptura agat de divisione lucis & aquarum corporalium. Unde nihil certi hic statui potest. Itaque supposito, quòd Angeli fuerint viatores, cum non statim fuerint beati, quòdque beatitudinem suam meruerint per merita antecedentia duratione, &c.

Dico 1. Duratio via Angelorum bonorum & malorum fuit æqualis. Probatur: Quia divine misericordiae convenientissimum est, quòd malis damnatis, bonis corona non differatur, de qua proinde debuissent esse anxii & solliciti, cum Deus sit prior ad premiandum, quàm puniendum: Et contra justitiæ divine congruit, quòd bonis premiatis, malis sententiam damnationis non differat.

Dico 2. Via Angelorum fuit valde brevis. Est communis Patrum & Doctorum. Probatur, tum ex perfectione potentiarum Angelicarum, & auxiliorum supernaturalium; tum ex absentia impedimentorum: Tum, quia ad præmium Cœlestis non requiritur diurnitas, sed sufficit intensio actûs, & appetitativa dilectio vehementis.

Dico 3. Totâ via Angelorum fuit absoluta tribus moris, usque ad terminum inclusive, in prima sunt omnes creati in gratia, in secunda meruerunt aliquid, & alii peccarunt, alii perseverarunt in bono, & alii obstinati facti, in tertia sui consummatarum discretio, fueruntque in termino. Probatur: Quia per moras nihil aliud intelligitur, quàm status varius Angelorum, hic autem est triplex, ergò. Primus creationis, qui fortè conexistit instanti, vel valde parvæ temporis parti: Secundus divisibilis fuit, satque diu duravit, horis tribus fortè, vel quatuor (incertum est) & tertius incepit in ultimo instanti temporis, cui coexistit mora secunda & durabit in ævum.